

urbanitate excellens, variarum linguarum gnarus, imprimis palaeographiae Asiaticae studiosus, et rarissimorum scripturae monumentorum conquisitor, multa habebat, quae mecum communicaret, multa quoque, quae ex me quaerere vellet; et per aliquot dies suavissime συμπεφιλολογήκαμεν. Inter cetera monstravit mihi codicem Hitôpadêsae chartaceum litteris Bengalicis exaratum, emptum e libris *Lebedevi* cuiusdam, Rutheni, qui in India olim peregrinator, complures codices secum in patriam retulit, nec non, aliquam linguae Sanscritae cognitionem adeptus, eiusdem grammaticam sermone Ruthenico scriptam edidit. Aperui generoso studiorum nostrorum fautori consilium meum de recensenda hac INSTITUTIONE SALUTARI. Pro ea, qua est humanitate, liberalissime mihi concessit usum codicis sui egregii, quem per omne tempus, quod huic labori impendi, manibus versare licuit, et identidem inspicere, si quando, ut fieri solet in libris Bengalicis, propter intricatiores vel parum distincte expressos litterarum ductus dubia esset lectio. Nihil, fateor, ad exsequendum consilium diu meditatam aequè erexit animum, ac singularis ista ex insperato mihi oblata opportunitas. Quod si lectores operam nostram qualemcunque boni consulent, sciant, favori et benevolentiae viri illustris supra laudati id ipsum deberi, quod eam omnino suscipere ausi sumus. Nactus igitur supellectilem criticam, etsi exiguam, tamen non plane contemnendam, quamprimum cura oppigneratam pro Rameide edenda fidem solvendi opere in-